

Laba diena

Šiandien – mėnulio priešpilis. Saulė teka 5 val. 6 min., leisis 21 val. 26 min. Dienos ilgumas 16 val. 20 min.

Vardadieniai: šiandien – Celerina, Celesta, Celestina, Celė, Celestinas, Celijus, Celina, Dangė, Dangilė, Dangis, Dangutė, Gilvina, Jovaišas, Jovaldas, Jovaldė, Jovardas, Jovirda, Jovirdas, rytoj – Akacijus, Akvilas, Akvilė, Akvilina, Bernardina, Bernardinas, Eidvainas, Eidvė, Eidvilas, Eidvinas, Eidvyda, Eidvydas, Eidvys, penktadienį – Ankantas, Atėnė, Gėlė, Gėliūnė, Kytautas, Kyvainas, Kyvainė, Teobaldas, Vaidevutis, Vaidys.

Gegužės 19 – „Pakvies draugą į kiną“ diena. Gegužės 20 – Kauno diena. Tarptautinė personalo profesionalų diena. Gegužės 21 – Lietuvos tautinių bendrijų diena. Pasaulinė kultūrų puoselėjimo diena.

Partizanų takais – nuo Šilavoto iki Juodbūdžio

Praėjusį savaitgalį per Lietuvą nuvilnijusi „Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės diena“ neaplenkė ir mūsų krašto. Ji pažymėta 18 km žygiu Šilavotas–Juodbūdžio kaimas ir skirta Juozo Lukšos-Daumanto 100-osioms gimimo metinėms paminėti. Daugiau apie žygį – kitame laikraščio numeryje ir www.gyvenimas.info.

Onutė Valkauskienė

Lietuvoje startuoja viena registracijos vakcinacijai platforma 2 p.

„Apie anuos nepamirštamus laikus“: savo meilę paaukojo ant Tėvynės aukuro 2-4 p.

Jeį išauštų diena X, kokiomis priemonėmis prisidėtume prie šalies gynybos? 3-4 p.

Puodai, keptuvės: kaip pasirinkti? 5p.
Česnakas: kada ir kaip jį vartoti? 5-6 p.

„Mažas daigas dideliu medžiu užauga“... 6 p.

Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dienai 8 p.

Pociūnų padangėje

Vyksta Baltijos taurės varžybos

Šeštadienį Pociūnuose startavo Baltijos taurės sklandymo varžybos, kuriose į kovą stojo 18 lietuvių, trys estai ir latvis.

Dėl pagrindinių prizų pilotai varžosi atviros ir senovinių sklandytuvų klasių grupėse. Po dviejų pratimų pirmauja biržietis Gintaras Drevinskas, skraidantis ilgasparniu „Nimbus 4“ ir estų ekipažas Alexander Ruzu / Valeri Kalinkin. Jie į padangę kylo sklandytuvu L-13 „Blanik“. Nugalėtojus sveikinsime gegužės 23 d.

Kilti ruošiasi 25 m ilgio baltasparnis Nimbus 4.

Varžybų dar bus

Birželio 11-20 d.d. Pociūnuose varžysis Lietuvos atviros sklandytuvų klasės pilotai, o

liepos 5–24 d. turėsime progos stebėti Europos jaunimo sklandymo čempionatą.

Jie skraidys klubinės ir standartinės klasės sklandytuvais. Netrukus

Naujasis KAASK direktorius A. Grabskis.

O. Valkauskienės nuotraukos

KASK direktorius – Adomas Grabskis

Neseniai septyniiasdešimtmetį atšventęs ir iš Lietuvos aviacijos federacijos prezidento pareigų atsistatydinęs Vytautas Sabeckis nevadovauja ir Kauno apskrities aviacijos sporto klubui (KAASK).

Nuo gegužės 14 d. šias pareigas užima orlaivių pilotas, sklandytojas Adomas Grabskis (39 m.).

Onutė Valkauskienė

„Gyvenimas“
– laikraštis
Jums ir
apie Jus!

Viena didžiausių imonių Lietuvoje

tiesiogiai perka karves, bulius, telyčias.

Sveria el. svarstyklėmis. Moka 6 ir 21 proc. PVM. Atsiskaito iš karto.

Tel. 8 635 07 197

Įvyko ir pavyko...

Šeštadienį Lietuvoje įvyko neeilinis įvykis – protesto mitingas, kuris vadinosi „Didysis šeimos gynimo maršas“. Kodėl neeilinis? Įvairiais duomenimis, jame dalyvavo daugiau kaip 10000 žmonių. Nuo Sąjūdžio laikų, ko gero, nebuvo tokio didelio žmonių susivienijimo. Nors nuo pat pradžių šis protesto mitingas kėlė įvairiausias diskusijas, buvo bandoma menkinti jo idėjas, vėliau ir organizatorius, jis vis dėlto įvyko ir pavyko.

Mano žiniomis, mums, Prienų krašto žmonėms, anoniminiais laiškais ir skundais galima taip pat (Nukelta į 2 p.)

„Didysis šeimos gynimo maršas“

Tai, kas išaugina...

Projektą remia

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Aš – pilietis

Jei išauštų diena X, kokiomis priemonėmis prisidėtume prie šalies gynybos?

Gegužės 14 d. Lietuvoje minima Pilietinio pasipriešinimo diena, kurios simboliu laikomi skaudūs ir tragiški įvykiai, kai beveik prieš 50 metų, protestuodamas prieš tarybinę santvarką, sušukęs: „Laisvę Lietuvai!“ ir apsipylęs benzinu, Kauno muzikinio teatro sodelyje susidėgino vos devyniolikos sulaukęs jaunuolis Romas Kalanta. Įvairios apklausos rodo, kad ne tokią seną istoriją jau spėjame ir pamiršti, mat per Nepriklausomybės laikotarpį norinčiųjų eiti ginti Lietuvos skaičius sumažėjo apie 15 proc. Ką šie skaičiai pasako apie visuomenę ir ką darytume, jei išauštų diena X, kalbamės su Lietuvos Šaulių sąjungos (LŠS) Kauno rinktinės vadu ats. kpt. Vytautu ŽYMANČIUM.

– Gerbiamas Vytaute, praėjusį penktadienį Lietuvoje minėjome Pilietinio pasipriešinimo dieną. Tačiau 2019 m. statistikos duomenimis, per 30 Nepriklausomybės metų tėvynę ginti norinčiųjų piliečių skaičius sumažėjo apie 15 proc. Tiesa, bene žemiausią tašką Lietuva buvo pasiekusi 2010 metais. Tuomet, apklausų duomenimis, kovoti už Lietuvos laisvę buvo nusiteikę tik 29,8 proc. apklaustųjų, o 2019 m. šis skaičius išaugo iki 46 proc., tačiau tai vis tiek mažiau nei pusė respondentų, o realybė turbūt būtų dar liūdnescnė. Jūsų nuomone, kokios priežastys lemia tokį pilietiškausi nusiteikusių žmonių skaičiaus mažėjimą?

– Per visus tuos 30 metų gyvenome tikriausiai kaip niekada gerai – Lietuva neturėjo didelių politinių ar karinių sukrėtimų, tapo Europos Sąjungos, NATO nare. Verslui, poilsiui, kelionėms ir kitai veiklai atsivėrė visas pasaulis. Papuolėme į materializmo pinkles, o rami aplinka leido pamiršti net ir ne tokią seną, skaudžią istoriją. Atskiros organizacijos (Tremtiniai, Laisvės kovų sąjūdis ir kt.) savo jėgomis atstatinėjo paminklus, organizavo prisiminimo renginius, tačiau valstybiškai į tai buvo žvelgiama tik paviršutiniškai – rinkimams priartėjus.

Kitas svarbus aspektas – tai, jog niekaip nesustojome reorganizuoti švietimo sistemos: mokytojo profesija tapo nepagarbi, o ir pati sistema tapo materialumo verge. Švie-

timas, mokykla ugdo jaunąją kartą ir būsimus tėvus, verslininkus ir politikus. Čia dedamas pamatas Valstybei. Ir jeigu mokytojo profesija nėra gerbiama, kokių rezultatų galime tikėtis?...

– Kalbant apie statistiką, Krašto apsaugos ministerijos (KAM) užsakytos gyventojų nuomonės 2019 m. apklausa rodo, kad ginkluoto užpuolimo atveju organizuoti pilietinį pasipriešinimą imtųsi 9 proc. respondentų, prie jo prisidėtų 37 proc., o 34 proc. apklaustųjų liktų nuošalyje: kaip vertinate šiuos skaičius ir ką tai pasako apie mūsų visuomenę?

(Nukelta į 4 p.)

Šventoji giraitė

Onutė GAIDAMAVIČIŪTĖ

Ažuoliukų sodinimo talka

Saulėtą, vieversių čiulbantį ir žydintį šeštadienio, gegužės 8-osios, rytą Prienų rajone, netoli Gerulių II piliakalnio, buvo pasodinta šventoji Ažuolų giraitė, skirta šviesuolio, mokytojo, dailininko, Romaldo KUSO (1944–2021) atminimui (su atminimo lenta „Šventoji giraitė Romaldo Kuso atminimui“).

Sodinti azuoliukų atvyko žmonės, šeimos iš Vilniaus, Kauno, Alytaus, Kazlų Rūdos, taip pat iš Vyšniūnų, Verbyliškių, Jogalinos, beveik keturios dešimtys žmonių, nuo mažiausių – vaikų iki senolių. Ažuoliukų sodinimą surengė Sienakalnio (Prienų r.) bendruomenė, Romaldo Kuso vaikai: dukra Jolita Kusaitė-Pokvietė ir sūnus Romaldas Kusas. R. Kuso vaikai taip atsiliepė apie azuoliukų sodinimą: „100 azuolų tau, tėtuk, ir Gojaus azuoliukas jaunai, tau atminti. Nėra žodžių, kurie išsakytų, kaip labai tavęs pasiilgom, kaip gera jausti gėrį, kurį palikai mūsų visų širdyse. Tu mylėjai Gamtą, tavo meilė mummyse ir šie azuolai, tikiu, tik pradžia...“

Sodinti azuoliukų atvyko ir savaitraščio „Šiandien“ redaktorius Gintautas Kniukšta, taip pat Aukštadvario regioninio parko vyr. kultūrologė Rita Balsevičiūtė, etnologė, VDU doc. dr. Dalia Senvaitytė, taip pat kraštiečių biologas, VDU dėstytojas Šarūnas Ašmantas.

Pabaigoje buvo pasodinti ir iš didžiojo Gojaus azuolo gilės užauginti azuoliukai, vienas iš jų – Rimanto Kuso atminimui. Ažuoliukus porą metų savo namuose paaugino Rimas Pakerys, Sienakalnio bendruomenės vaidila, kuris teigė, kad Romaldas Kusas jam buvo kaip tėvas, šviesuolis, pavyzdys, lietuviybės puoselėtojas, skatinęs gerbti ir branginti

Straipsnio autorė Onutė Gaidamavičiūtė prie stebuklais garsėjančio Gojaus (Baudėjų) azuolo.

Gamtą, azuolus: „Gerasis žmogus – Romaldas Kusas. Romaldas visa savo laikysena, o ir išvaizda, priminė iš amžių glūdumos pas mus atėjusį krivi – žynį. Jis buvo tarsi šauklis, kviečiantis nubusti ir pagaliau susivokti, kas mes iš tikro esame. Amatų mokykloje, kurioje paskutiniu metu dirbo, iš bibliotekos imdavo išmesti skirtas knygas, jas skaitydavo ir, ką ypatingo radęs, dalydavosi. Štai kokias mintis jis sklaidė:

Sienakalnio vaidilos žodžiais, todėl, kai vienas garbus pilietis, gyvenantis netoli galingo jotvingių Gerulių piliakalnio, patikėjęs kilniais mūsų bendruomenės tikslais, „padovanų nedidelį žemės plotelį, mes iš karto suskubome gražinti jį Gamtai, užsodindami azuolais. Nuo šiol ten Gyvybės ir Mirties ratas suksis žmogaus niokotojo rankų nebeliečiamas. Taip pagerbdami šviesių protėvių, mūsų dievų, atminimą. Be jų nebūtų mūsų. Jie daugelį negandų atlaikė. Atlaikysime ir mes.“

O šviesuolis, dailininkas Romaldas Kusas mirė prieš porą mėnesių,

(Nukelta į 8 p.)

2021-ieji – Archyvų metai

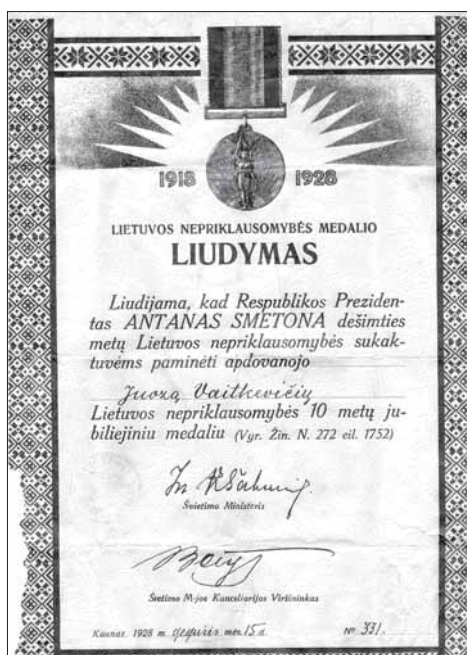
Vienas iš Veiverių mokytojų seminarijos auklėtinių: Juozas Vaitkevičius

„Nuo istoriko knygos iki asmeninės šeimos istorijos, nuo valstybinės reikšmės dokumento iki sveikinimo atviruko, nuo San Paulo iki Tokijo, nuo Vilniaus iki Pasvalio, nuo signatarų portretų iki nebyliojo kino ar „Amerikos balso“, nuo žemėje rastų partizanų dokumentų iki skaitmeninių vaizdų, nuo saugyklos iki skaityklos – viskas prasideda archyvuose“, – taip archyvus pristato Lietuvos centrinio valstybės archyvo Dokumentų sklaidos skyriaus komanda.

Siekiant paminėti pirmojo Lietuvos valstybės archyvo 100 metų sukaktį, 2021 metai paskelbti Archyvų metais.

Jeigu užduočiau klausimą „Kuo garsėja Veiveriai?“, nemažai žmonių turbūt pagalvotų apie Veiverių mokytojų seminariją. Ne viena knyga ir straipsnis skirti šiai mokytojų kalvei. Didžiausias seminarijos turtas – jos mokiniai. Vieną iš jų ir norisi prisiminti. Džiaugiuosi, kad lankydami Veiveriuose, į biblioteką užsuko buvusio seminaristo Juozo Vaitkevičiaus anūkas architektas Juozapas Vencius su žmona, taip pat architektė, Laimute. Jie perdavė senelio dokumentus bei nuotraukas ir papasakojo šeimos istoriją. Dokumentai ir nuotraukos bus eksponuojami bibliotekoje, o su įspūdinga istorija kviečiu susipažinti šiame straipsnyje.

Seminaristas Juozas VAITKEVIČIUS gimė 1894 m. gegužės 11 d. Jo tėvai Jurgis ir Marija Vaitkevičiai tuo metu gyveno Kybartuose. Jiedu susilaukė septynių sūnų, iš kurių

du mirė kūdikystėje. Tėvas iki 1914 m. dirbo Eitkūnuose carinės muitinės tarnautoju. Šeima gyveno pasiturinčiai, turėjo du gyvenamuosius namus.

1913 m. Juozas baigė Veiverių mokytojų seminariją. Kaip ir dauguma jaunų seminarijos absolventų, buvo paskirtas į Lenkiją, kur vedė javo Sucharšcekos pradinėje mokykloje Augustavo apskrityje.

1914 m. prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui, Juozas buvo perkeltas į Vilnių ir paskirtas dirbti dezinfektoriumi Komiteto pabėgėliams gražinti dezinfekacijos būryje. Tačiau

Veiverių mokytojų seminarijos 1913 m. absolventai. Juozas – 1-oje eilėje apačioje, pirmas iš kairės pusės.

greitai jo tėvą Jurgį perkėlė dirbti į Rusiją, į Archangelsko uosto muitinę. Išvyko su visa šeima: žmona, Juozu ir dar keturiais broliais. Motina su vaikais apgyvendino Brianske. Ten buvo lengviau pragyventi, bet šeima vis tiek skurdo.

Tuo metu Rusijoje siautė šiltinė. 1917 m. šeima gavo pranešimą, kad Archangelske, būdamas 57 m., mirė tėvas Jurgis Vaitkevičius. 1918 m. Lietuvai paskelbus nepriklausomybę, šeima traukiniu išvyko į Lietuvą. Kelionėje visi,

išskyrus vyriausią sūnų Juozą, susirgo vidurių šiltine. Ligoniai iš traukinio buvo perkelti į ligoninę-lazaretą. Jame mirė motina Marija Vaitkevičienė, tad Juozas, kuriam tuo metu buvo 24 metai, liko šeimos galva.

Su pasveikusiais broliais jis grįžo į Kybartus, kur prieš karą paliktus šeimos namus rado sudegusius.

1919 m. Juozas Vaitkevičius tapo

(Nukelta į 4 p.)

Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dienai

Surengė karinės technikos žygį per Pietų Lietuvą

Minint Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dieną, gegužės 15 -ąją Lietuvos kariuomenė surengė karinės technikos žygį per Pietų Lietuvą. Sustojimų metu Varėnoje ir Lazdijuose pagerbti kovotojai už Lietuvos laisvę, taip pat prisimintas žuvęs partizanų vadas Juozas Lukša-Daumantas, kurio 100-osios gimimo metinės bus minimos šį rugpjūtį.

Žygio metu koloną suformavo naujausia Lietuvos kariuomenės ir šiuo metu mūsų šalyje dislokuotų sąjungininkų technika: pėstininkų kovos mašina „Vilkas“, savaeigė lauko artilerijos haubica PzH 2000, belgų kovos mašina „Piranha“, vokiečių kovos mašina „Boxer“, šarvuotos žvalgybos mašinos, visureigiai ir kita technika.

Susirinkusiuosius į šventę Varėnoje pasveikino krašto apsaugos ministras Arvydas Anušauskas, sakydamas, kad „mes visi kartu ir esame NATO kariuomenė, kuri pasirėngusi ginti savo valstybę, žmones, tačiau tam reikalingas žmonių pasitikėjimas, o ši diena ir vienija kariuomenę su visuomene.“

Lietuvos kariuomenės vadas, gen. ltn. **Valdemaras Rupšys** savo sveikinimo kalboje pabrėžė: „Istorija parodė ir išmokė, kad nėra netinkamo būdo kovoti už laisvę. Svarbiausia – bendra dvasia ir ryžtas.“ Pasak jo, kariniam žygiui Pietų Lietuvos regionas pasirinktas neatsitiktinai – „iš čia kilę garsūs partizanų vadai, kurių sprendimai ir veiksmai, įtaka ir motyvacija nuvilnijo daug plačiau nei pietinė Lietuva.“

Tradicija kartą per metus švęsti Kariuomenės ir visuomenės dieną yra kilusi iš tarpukario Lietuvos, ši šventė paprastai vyksta trečiąjį gegužės savaitgalį. Atkūrus nepriklausomybę Lietuvoje ši šventė atgaivinta 1993 metais ir kasmet vyksta vis kitame Lietuvos regione.

Tapo konkurso „Ką žinai apie Lietuvos kariuomenę“ prizininku

Gegužės 13 d. Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje (LKA) surengtame 26-ojo respublikinio moksleivių konkurso „Ką žinai apie Lietuvos kariuomenę“ finale trečiąją vietą iškovojo Prienų „Žiburio“ gimnazijos gimnazistas Nojus Kochanauskas (jį parengė mokytoja Vilija Juodsukienė).

Vyr. srž. sp. leivos Budzeikaitės ir Eimanto Genio nuotraukos.

LKA stadione įrengtame palapinių miestelyje vyresniųjų klasių moksleiviai varžėsi dėl geriausio žinovo apie Lietuvos kariuomenę ir karo istoriją vardo. Jiems buvo pateikti klausimai apie Lietuvos gynybą ir saugumo politiką, kariuomenę, jos istoriją ir dabartį, svarbiausius įvykius, asmenybes, ginkluotę ir karinę techniką.

Konkurso nugalėtojai ir jų mokytojai buvo apdovanoti piniginiiais

prizais, o visiems dalyviams įteiktos atminimo dovanėlės. Lietuvos kariuomenės vadas vardinėmis monetomis apdovanojo mokytojus, kurie ne vienerius metus konkursui rengė moksleivius, prisidėjo prie konkurso žinomumo ir tradicijų.

Moksleiviai ir mokytojai turėjo progą pabendrauti su Kariuomenės vadovybe, stebėti kariūnų pristatymą, apžiūrėti karo policijos ir kitų kariuomenės padalinių inventorių ir techniką.

Šventoji giraitė

(Atkelta iš 3 p.)

kovo 16 dieną, o gimė jis 1944 m. Žemaitijos žemėje – Palangoje. R. Kusas mokėsi Vydmantų pradinėje mokykloje, vėliau tęsė mokslus Palangos vidurinėje mokykloje. Studijavo ir baigė Stepo Žuko taikomosios dailės technikumą. Igyjo medžio apdirbimo specialybę. 36 metus mokė Kauno taikomosios dailės mokykloje medžio drožybos. Būdamas menininkas iš prigimties neapsiribojo vien tik darbu su medžiu. Dėstė metalo apdirbimą, juvelyrinį. Mokė piešti, tapyti ne vieną jaunąjį menininką. Yra sukūręs daug medžio drožybos darbų. Sovietmečiu kūrė pagal užsakymus. Dailininkas yra surengęs ne vieną asmeninę parodą. Jo darbus galima pamatyti įvairiuose muziejuose, galerijose, asmeninėse kolekcijose. 2016 metais dalyvavo 7-oje Pasaulio žemaičių parodoje. 2015 m. spalio 8 d., pristatant Kauno viešojoje bibliotekoje asmeninę parodą „Tapybinė vizija“, buvo rašoma: „Pastaraisiais metais dailininkas atsidaęs tik kūrybai. Jis aktyvus, pastabus, ieškantis ir turintis savo kūrybos stilių. Jo darbai šilti ir įkvepiantys, tarsi žvilgsnis iš tamsumos ar vėjo gūsis, glostantis kiekvieno skruostą...“. Su žmona Aldona užaugino sūnų ir dukrą, džiaugėsi ir trimis anūkėmis bei anūku.

Pabaigę sodinti ažuoliukus, įamžinę Romaldo Kuso atminimą, aplankė ir netoliese esantį stebuklingą Gojaus arba Baudėjų ažuolą, apie kurio gydomąsias galias papasakojo žolininkė, etnologė, kultūrologė Rita Balsevičiūtė, po to – Gerulių II piliakalnį, šalia kurio buvo Gojaus miške žuvusių partizanų Ašmenskų sodyba. Užlipę ant Gerulių II piliakalnio, atsikvėpė, pasigrožė jame įstabiais šaltiniuotos Dzūkijos upės Obelties vingiais. Rimas Pakerys pagrojo Labanoro dūmiais.

Po to visi aplankė Gerulių I piliakalnį (Alytaus r.), o išvyka baigėsi stambiausio Lietuvoje ir Europoje – Gojaus – ažuolo, esančio Pakrovų kaime, Prienų r., aplankymu. Gojaus ažuolo amžius – apie 400 metų. Každada jis atlaikė perkūnijos smūgį. 14 m aukštyje šakojasi į 2 kamienus. Gojaus ažuolo aukštis 33,4 m, kamieno apimtis 1,3 m aukštyje: 6,20 m, medienos tūris: 43 kubiniai metrai.

Sienakalnio bendruomenės ištakos

Tad šeštadienis tikrai buvo įspūdingas ir turiningas, pasodinta šventoji giraitė, aplankyti du piliakalniai, didysis Gojaus ažuolas, iš kurio stiprybės ir semiasi Sienakalnio bendruomenė.

Štai taip Sienakalnio bendruomenė, jos susikūrimo tikslus, veiklos planus pristato Rimas Pakerys: „Prieš septynetą metų vedini bendrų tikslų susisipietėme į bendruomenę kaip bitutės į spiečių. Įsigijome miške esančią sodybą Antapolio kaime, netoli Aukštadvario. Labai iš lėto,

Ažuoliuką sodina etnologės Rita Balsevičiūtė ir Dalia Senvaitytė.

Romaldas Kusas.

Nuotraukos iš R. Kuso archyvo

Romaldo Kuso paveikslai.

yra. Ir vienas lauke karys. O kai mes, vedini bendrų vertybių, susisipiečiame į darnią bendruomenę, galime labai labai daug.

Auginkime ne tik medžius, bet ir pasitikėjimą vienas kitu. Kurkime Lietuvą! Nupirkime bendromis pastangomis kad ir iškirstą miško plotą ir užsodinkime medeliais, kurie jau niekad nebūtų kertami. Kas nori jungtis talkon, daugiau žinių ras Sienakalnio bendruomenės tinklalapyje ir feisbuko paskyroje.“

Ažuoliukų giraitė sodino kelios kartos.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internetu skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastiogyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketav@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

remia rubrikas „Kultūra: mūmysė ir šalia mūsų“ (Fondo parama – 10 000 Eur.) ir „Tali, kas išaugina...“ (Fondo parama – 12 000 Eur.)

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 2 spausdos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 315) 73786.

